

Bayer Zsolt: Kérdések

2012 december 14. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Hogyan lehetséges az, hogy ma Magyarországon a fels?oktatási intézményekbe felvételt nyert hallgatók 47 százaléka – vagyis a fele – sohasem végzi el az egyetemet vagy f?iskolát? Mennyibe kerül ez a magyar társadalomnak?

Mit jelent mindnyájunk számára, hogy a fels?oktatási intézményekbe felvett és ott tanulmányokat folytatók fele élvezi a hallgatói jogviszonyból származó összes el?nyt, majd soha nem szerzi meg diplomáját? Hány millió, hány tízmillió forintjába kerül mindez az államnak diákként? A most parlament elé vonuló „dühös” diákság fele soha nem lesz diplomás, ellenben éveket fog lógni valamelyik fels?oktatási intézményben. Miféle felel?sségérzet hatja át ezeket a tiltakozó fiatalokat? Hogyan lehetséges, hogy ma hét-nyolc-tíz évig járnak diákok fels?oktatási intézményekbe? Hogyan lehetséges, hogy ugrálnak a karok között, hogyan lehetséges, hogy mindeközben végig megmarad hallgatói jogviszonyuk?

Tavaly, a debreceni egyetemi HÖK-vezet?ség választása után jelent meg egy írás a helyi lapban, ebben a következ?k olvashatók: „Felvet?dik a kérdés, hogy akkor vajon ki került be, kiknek gy?lt össze a legtöbb szavazat!? Bekerült az, aki már hetedik éve próbálja elvégezni az egyetemet (eddig sikertelenül), és a 7 éve alatt semmilyen hallgatói életben nem vett részt! (vajon ki szavazott rá???)”

Kérdezem: a cikk írója nem Körösparti Péterr?l, a DEHÖK elnökér?l beszél? Arról a Körösparti Péterr?l, aki most a tiltakozások élén áll?

És egy másik internetes portálon ez olvasható: „Nagy Dávid a Hallgatói Önkormányzatok Országos Konferenciájának az elnöke. ? – elvileg – az els? számú diákpolitikus. Nagy Dávid 1984-ben született Sárovaron, az els? nem f?városi HÖÖK-elnök. 28 éves és még mindig van hallgatói jogviszonya, pedig nem doktorandusz.”

Kérdezem: Mi nem sikerült önnek, Nagy Dávid úr? Lesz ebb?l valaha diploma? Mert az ország már türelmetlenül várja, hogy legyen még egy politológusa! Amúgy 2002 és 2010 között a diplomás munkanélküliek száma 8400-ról 30 400-ra, tehát három és félszeresére n?tt. Miért? Miért képzünk államilag finanszírozott helyeken közgazdászokat, jogászokat, kommunikációs szakembereket, politológusokat, miközben tudjuk, hogy elenyész? hányaduk kivételével soha nem lesznek képesek megélni tanult szakmájukból? (Eközben kémiatanárnak egy f? jelentkezett, Jézusom!)

A tiltakozó hallgatókat amúgy nem érinti a változás. Amikor ez a kérdés felmerült, mindjárt el?álltak a társadalmi szolidaritással, azzal, hogy ?k az utánuk jöv?kért aggódnak, értük tiltakoznak, és a megfelel? helyekr?l mindjárt el? is kerítették néhány gimnazistát. Rendben van, de akkor kérdezem: hová t?nik ez az óriási szolidaritás, amikor a diploma utáni országelhagyásról van szó? Csak a jöv? nemzedékkel kell hirtelen szolidárisnak lenni? Az országgal, a nemzettel, a szül?kkel nem? Tehát beiratkozunk a fels?oktatásba, ott éveket eltengünk-lengünk, a fele diákság soha nem végez, másik felének a fele bár soha ne végezne, a maradék pedig piacképes tudásával és a belé ölt

tízmilliókkal azonnal lelép Nyugatra? Ez a szolidaritás? Tényleg?

Kérdezem végül az oktatókat, a mélyen tisztelt Rektori Konferenciát: Gyurcsány tandíjötletekor miért nem álltak a tiltakozó diákság mellé? Akkor miért kussolt a tisztelt grémium? Talán csak nem azért, mert éppen akkoriban emelték a fizetésüket a csillagokig? És kérdezem továbbá önöktől: megérdemelték azt a csillagászati fizetést? Helyénvalónak tartották (tartják), hogy egyetemi tanárok három-négy-öt helyen oktatnak – az ennek megfelelő „színvonalon”? Önök szerint rendben van a jelenlegi hallgatók „minősége”? Önök szerint tényleg az a jövő útja, hogy mindenkit felvesszünk a felsőoktatásba? S az sem számít, hogy a mennyiség soha a bűdös életben nem csap át minőségbe? Nincs önöknek lelkiismeret-furdalásuk, látván az intézményeikből kikerülő felkészültségét és tudását?

Végezetül pedig: nincs önöknek lelkiismeret-furdalásuk a PPP-konstrukciók miatt? Ennek az agyrémnek a bevezetésekor az akkori ellenzék elmondta, hogy ez az intézményesített rablás tipikus esete. Csak egy cikk példaként 2009-ből: „A PPP-programmal az intézmények több egyetemi épületet, kollégiumot hoztak létre, illetve újjítottak fel magánbefektetők kölcsönéből, amit az iskolák húsz éven keresztül törlesztenek a beruházónak. Ráadásul a törlesztés két évtizede alatt az iskola csak bérlő befektető az épületet. A futamidő lejáta után azonban még mindig nem kerül az egyetemek birtokába az épület, azt meg is kell vásárolniuk a vállalkozótól. Már a forintválság előtt is úgy számoltak, hogy két évtized alatt a beruházási költség háromszorosát fizeti ki az egyetem a befektetőnek, az árfolyam romlása pedig még ennél is sokkal rosszabb helyzetet teremtett.” Hány tízmilliárd telt el a PPP feneketlen bűdjében? Ezért ki a felelős? Ez a pénz nem hiányzik a felsőoktatásból? Ezért fog valaki felelősséget vállalni – vagy majd ez a kormány kifizeti ezt is, mindenki más pedig tüntetni jár és tiltakozik?

Bayer Zsolt - magyarhirlap.hu

Ajánló